

Głos

Gimnazjalisty

Szkoła Podstawowa nr 2 w Mosinie

Ukazuje się od 2002 roku

Przykład dobrej praktyki w edukacji w roku szkolnym 2012/2013

Nr2

listopad

2018/2019

REAKTORZY GŁOSU GIMNAZJALISTY

Przed Wami, mili Czytelnicy, kolejny, w tym roku, numer naszej szkolnej gazetki „Głos Gimnazjalisty”. Zachęcamy Was nie tylko do jej czytania, ale także do współpracy z nami i nadsyłania artykułów, które chętnie opublikujemy na łamach naszej gazety.

Do naszej szkolnej gazetki dołączył kolejny redaktor. Oto, co o sobie napisał.

Cześć! Nazywam się Mikołaj Miedziak. Mam 13 lat i jestem uczniem klasy VIII a. Lubię uprawiać sport m.in. pływanie, skoki do wody oraz szermierkę. Interesuję się chemią oraz astronomią. Dużą przyjemność sprawia mi nauka języka angielskiego. W „Głosie Gimnazjalisty” zajmę się działem związanym z rozrywką.

ROZDANIE STYPENDIÓW

Dnia 18.10. 2018 r. w mosińskim ośrodku kultury zostały wręczone stypendia. Otrzymało je 10 uczniów z całej gminy (8 naukowych i 2 sportowe). Z naszej szkoły zdobyło je 4 uczniów: Maja Kilian, Aleksandra Lange, Agata Nowicka oraz Mikołaj Nowicki. Wymienieni uczniowie mieli bardzo wysokie średnie oraz wiele osiągnięć, co pozwoliło im zdobyć tak prestiżową nagrodę.

Aleksandra

Gratulujemy naszym koleżankom i koledze sukcesu. Nagrodzeni zostali również nauczyciele z naszej szkoły – Pani Anna Ciesielska oraz Pani Estera Lipiak. Gratulujemy!

WYMIANA POLSKO-NIEMIECKA W SEELZE

Zuzia

W niedzielę 21.10.2018r. dwunastu uczniów pod opieką Pań: Kingi Woškowiak (koordynatora wymiany polsko-niemieckiej) i Justyny Górnej, wyjechało do Seelze, miasta partnerskiego Mosiny, z którym współpraca trwa od roku 2002, a kontakty Szkoły Podstawowej Nr 2 i Humboldtschule Seelze rozpoczęły się w roku 2004 i trwają nieprzerwanie do dziś.

Około godziny 18.00 na parkingu niedaleko szkoły w Seelze czekali na nas uczniowie z Niemiec razem z rodzicami oraz Panią Alexandrą Cirsovius (koordynator wymiany ze strony niemieckiej) i Michaeliem Walterem.

Po przywitaniu zostaliśmy przydzieleni do ich rodzin, gdzie miło spędziliśmy wieczór.

Pierwszego dnia poszliśmy do szkoły, gdzie przywitał nas jej wice dyrektor. Potem pociągiem pojechaliśmy do Hanoweru, do centrum wspinaczkowego Escaladrome. Na początku instruktorzy tłumaczyli nam zasady bezpieczeństwa. Podzieleni na zespoły wykonywaliśmy zadania na ścianie wspinaczkowej. Po sportowym wysiłku przeszliśmy do Markthalle, gdzie zjedliśmy obiad. Po posiłku mieliśmy czas wolny w Hanowerze. Około 17.00 wróciliśmy do Seelze, wieczór spędziliśmy u rodzin.

We wtorek udaliśmy się na spotkanie w ratuszu w Seelze, gdzie w imieniu burmistrza Detlefa Schallhorna, który był chory, przywitała nas pani Andrea Kaemmer. Opowiadała nam o mieście i gminie oraz o współpracy z Mosiną, a na zakończenie spotkania rozdała upominki. Spotkał się z nam również przedstawiciel miejscowej prasy, który chciał wiedzieć, jakie są nasze wrażenia z pobytu w Seelze. Następnie udaliśmy się do Lohnde, do centrum młodzieżowego, gdzie animatorki przygotowały dla nas zajęcia integracyjne. Tańczyliśmy, graliśmy i wspólnie się bawiliśmy. Po wspólnej zabawie przygotowaliśmy posiłek.

Następnego dnia spotkaliśmy się na dworcu w Seelze i pojechaliśmy do Zoo w Hanowerze. Mieliśmy tam warsztaty na temat „Ochrony gatunków”. Oglądając zwierzęta, rozwiązywaliśmy karty pracy. Po tej zabawie mieliśmy posiłek na terenie Zoo, resztę dnia mogliśmy wykorzystać dowolnie.

W czwartek poszliśmy do szkoły na lekcje naszych gospodarzy. Po zajęciach wybraliśmy się do muzeum Heimatmuseum w Seelze. Mieliśmy tam warsztaty, dowiedzieliśmy się, jak wyglądało życie w Seelze około sto lat temu,

jak rozwijały się miasto i gmina, a także „na własnej skórze” przekonaliśmy się, jak kiedyś uczono dzieci i młodzież. Po zajęciach w muzeum wspólnie zjedliśmy obiad w restauracji.

Ostatniego dnia spotkaliśmy się, by podsumować cały wspólnie spędzony tydzień i podzielić się z opiekunami wymiany tym, co nam się podobało i tym, co chcielibyśmy zmienić. Podziękowaliśmy też dyrekcji szkoły za miłe przyjęcie. Zrobiliśmy pamiątkowe zdjęcie i udaliśmy się do autobusu. Żegnaliśmy się ze smutkiem z dobrze już nam znanymi, a także nowymi, przyjaciółmi. Około 10.00 wyjechaliśmy z Seelze. Podróż minęła szybko i pełni nowych wrażeń i przeżyć wróciliśmy do domów.

Dziękujemy Pani Dyrektor Alicji Trybus, dyrekcji szkoły w Seelze za wsparcie w organizacji wymiany. Największe podziękowania należą się Pani Kindze Woškowiak i Pani Justynie Górnej, bez których ta wymiana by się nie odbyła.

11 LISTOPADA NARODOWE ŚWIĘTO NIEPODLEGŁOŚCI

Zuzia

11 listopada jest datą ważną dla naszej Ojczyzny. Polska po 123 latach zaborów odzyskała niezależny byt. Stało się to w 1918 r. Dzień ten, jako święto upamiętniające odzyskanie niepodległości obchodzony był od roku 1920, ale miał charakter głównie wojskowy. W Belwederze wręczano orderzy Virtuti Militari, a na placu Saskim w Warszawie Marszałek Józef Piłsudski dokonywał przeglądu pododdziałów, następnie odbierał defiladę.

Rangę święta państwowego nadano temu dniu dopiero w 1937 roku. Święto Niepodległości zniesiono 22 lipca 1945 r. po czym przywrócone zostało przez Sejm PRL ustawą z 15 lutego 1989 roku.

11 listopada Rada Regencyjną przekazała władzę wojskową Józefowi Piłsudskiemu. Marszałek Piłsudski w tym dniu został

Naczelnym Dowódcą Wojsk Polskich.

Po negocjacjach Piłsudskiego z Centralną Radą Żołnierską, 11 listopada 1918 r. wojska niemieckie zaczęły wycofywać się z Królestwa Polskiego. W nocy żołnierze rozbroili niemiecki garnizon, który stacjonował w Warszawie. Dzień później, 12.11.1918 r. Rada Regencyjna powierzyła Piłsudskiemu misję tworzenia rządu.

WOJNA TOTALNA

Prerażający ryk syreny, strach, strzały, bomby, nadlatujący samolot, rozdzielenie małżonków, uciekający w popłochu ludzie. Druga wojna światowa była wydarzeniem, które „zaważyło na losach wielu państw, ale przede wszystkim na losach wielu ludzi”, o czym 19.10.2018 r. opowiedzieli, przygotowani przez Pana Mateusza Zapolskiego i Panią Kingę Woškowiak, uczniowie klasy 3a gimnazjum.

By opowiedzieć o trudnych i bolesnych czasach II wojny światowej, uczniowie wykorzystali możliwości, jakie stwarza teatr cieni, który powstał już w III wieku p.n.e. w Chinach i popularny jest po dziś dzień. W teatrze tym widz obserwuje na ekranie cienie rzucane przez dekoracje, rekwizyty, lalki i aktorów. Dzięki wykorzystaniu tego zabiegu uczniowie zgromadzeni na widowni obserwowali na ogromnym, białym płótnie sylwetki osób żyjących w czasie, kiedy rozgrywały się interesujące nas wydarzenia. Ważnym aspektem

przedstawienia była również starannie dobrana ścieżka dźwiękowa, którą tworzyła, pełna smutku i zadumy, muzyka i przejmujący tembr głosu aktorów opowiadających o wojnie totalnej, wojnie która dotknęła wszystkich bez wyjątku, zburzyła ludziom ich świat, odebrała marzenia i jakże często zabrała na zawsze ich bliskich, wtrącając ich w „sen żelazny”, którego nie dało się w żaden

sposób przespać, z którego w żaden sposób nie dało się wybudzić.

Wojna nie oszczędziła także naszego miasta i jego mieszkańców. To tutaj, podobnie jak w innych polskich miastach i miasteczkach

Wielkopolski, jesienią 1939 r. dochodziło do publicznych egzekucji najbardziej znanych i szanowanych obywateli. Przynajmniej bezwzględnie eliminowani byli przedstawiciele grup społecznych uznanych przez okupanta za niebezpiecznych: inteligencja, duchowieństwo, działacze polityczni i społeczni, wreszcie, jakże zasłużeni dla Ojczyzny, Powstańcy Wielkopolscy.

Niełatwo jest mówić o sprawach trudnych. Uczniom klasy 3a udało się o tym opowiedzieć i zrobić to w taki sposób, by słowo i muzyka stały się źródłem niekłamanego wzruszenia dla zgromadzonych. I jeszcze jedno. Spektakl ten uświadomił uczniom, jak ważna jest znajomość historii Polski, a przede wszystkim, jak ważna jest znajomość historii naszej Małej Ojczyzny, w której na co dzień żyjemy i której szczęśliwość pragniemy budować .

Julia Piątek – redakcja „Głosu Gimnazjalisty”

Wiesława Szubarga – opiekun „Głosu Gimnazjalisty”

Natalia Zimowska – zdjęcia

100 LAT TEMU W WIELKOPOLSCIE

23 października o godz. 16.00 w Galerii Sztuki w Mosinie odbył się wernisaż wystawy pt. „100 lat temu w Wielkopolsce” upamiętniający znaczące wydarzenia – odzyskanie przez Polskę niepodległości i wybuch Powstania Wielkopolskiego, które było zbrojnym wystąpieniem polskich mieszkańców Wielkopolski przeciwko państwu niemieckiemu

Wkrótce po zakończeniu I wojny światowej Polacy domagali się powrotu ziem zaboru pruskiego do Polski, która w tym czasie umacniała swą niepodległość. Zbrojne wystąpienie przygotowywane przez wiele lat, zostało przeprowadzone w sposób perfekcyjny, zyskując rangę największego, i do tego zwycięskiego, powstania w historii Polski.

Wystawa „100 lat temu w Wielkopolsce” została przygotowana przez Szkołę Podstawową nr 2 w Mosinie we współpracy z Galerią Sztuki w Mosinie i stanowi część dużego projektu „Dla Niepodległej” realizowanego już od kilku miesięcy przez nauczycieli i uczniów naszej szkoły. Celem tego zakrojonego na szeroką skalę przedsięwzięcia jest pokazanie młodzieży oraz mieszkańcom naszego miasta, jak żyły nasze rodziny 100 lat temu. Zgromadzone na wystawie pamiątki, sposób ich zaprezentowania, będzie miało

niewątpliwie wpływ na budzenie poczucia jedności z przeszłymi pokoleniami i wzrostu świadomości, że wolność zawdzięczamy między innymi ludziom, których znamy zazwyczaj już tylko z fotografii i rodzinnych, jakże często wzruszających i wstrząsających, opowieści.

Na wystawie zgromadzono najcenniejsze, pieczołowicie gromadzone i z wielkim szacunkiem przechowywane, pamiątki nauczycieli i rodzin uczniów SP

nr 2. Wystawę wzbogaciły również pamiątki przekazane przez Panią Józefę Roszak – Rosic, wieloletniego kierownika Izby Muzealnej oraz zasoby tejże Izby.

Swoją obecnością zaszczycili nas: Pan Jacek Szeszuła – Radny Powiatu Poznańskiego, Pani Anna Balcerek – Kałek – Kierownik Referatu Oświaty, Kultury, Promocji i Sportu w Mosinie, Pan Marek Dudek – Dyrektor Mosińskiego Ośrodka Kultury, rodziny uczniów, które przekazały nam pamiątki, nauczyciele i uczniowie SP nr 2.

Pragniemy podziękować Dyrektorowi Galerii Sztuki w Mosinie – Pani Dorocie Strzeleckiej, Pani Małgorzacie Kubiak z Galerii Sztuki w Mosinie oraz Pani Józefie Roszak – Rosic za współpracę przy tworzeniu wystawy i udostępnienie miejsca dla jej zorganizowania.

Wystawa będzie dostępna dla mieszkańców naszego miasta do 4 listopada, następnie wystawę, wzbogaconą o kolejne pamiątki, zaprezentujemy 9 listopada w murach SP nr 2 w Mosinie podczas obchodów Świąta Niepodległości oraz 13 listopada, podczas „Wieczornicy” dla rodziców.

Uporządkuj nazwy październikowych i listopadowych świąt, obchodów, oraz ważnych dni.

Agata

- ✚ ZŃEID ACYLNUZCEA - _____
(14 PAŹDZIERNIKA)
- ✚ ŃEZID PIKESIAP - _____
(16 PAŹDZIERNIKA)
- ✚ DUKZISAZ - _____
(2 LISTOPADA)
- ✚ ZEŃID SYTIHWZSKC WTYCHIEŚ - _____
(1 LISTOPADA)
- ✚ WITOĘŚ PODEINGELOŚCIŁ - _____
(11 LISTOPADA)

Wspomnijmy jeszcze o innej, ważnej dacie - 20 października 1939, podczas akcji Tannenberg w Wielkopolsce, rozstrzelano wielu Polaków, w tym także 15 mieszkańców Mosiny.

GALA OSCAROWA

30 października 2018 r. odbyło się wydarzenie, na które z niecierpliwością czekali uczniowie. Nagrody otrzymało wielu nauczycieli. A wszystko podczas Gali Oscarowej zorganizowanej przez Samorząd uczniowski, którym opiekuje się pan Mateusz Zapolski.

Gałę prowadziły dziewczyny z klasy 3C – Kamila Grupińska i Julia Kordy. Za nagłośnienie odpowiadał pan Wiesław Depowski, a statuetki wręczali naszym nauczycielom uczniowie. A oto zwycięzcy:

Julia

1. EFEKTY DŹWIĘKOWE (nauczyciel o najmilej brzmiącym głosie)

Nagrodę otrzymał Pan Marcin Kilian.

2. ANIMACJA (nauczyciele, którzy podczas prowadzenia lekcji dużo gestykują)

Nagrodę otrzymała Pani Anna Chilczuk-Bech.

3. SCENOGRAFIA (nauczyciel, który posługuje się różnego rodzaju rekwizytami)

Nagrodę otrzymała Pani Alicja Koczajewska.

4. AKTOR/AKTORKA KOMEDIOWA (nauczyciel z najlepszym poczuciem humoru)

Nagrodę otrzymał Pan Dariusz Madej.

5. EFEKTY SPECJALNE (nauczyciel, który potrafi nas zaskoczyć, nieprzewidywalny)

Nagrodę otrzymała Pani Wiesława Szubarga.

6. FILM KRÓTKOMETRAŻOWY (nauczyciel, który w sposób zwięzły i jasny potrafi wytłumaczyć nawet najtrudniejsze zagadnienia)

Nagrodę otrzymała Pani Marzena Kasprzak.

7. AKTOR/AKTORKA DRAMATYCZNA (nauczyciel, który jest bardzo skupiony podczas zajęć, nie daje się wyprowadzić z równowagi – ostoja spokoju)

Nagrodę otrzymała Pani Beata Cieślewich.

8. AKTOR/AKTORKA PIERWSZOPLANOWA (nauczyciele, którzy prowadzą lekcje w taki sposób, że przyciągają uwagę przez całą lekcję.

Nagrodę otrzymała Pani Ewa Buksalewich-Moskał.

9. REŻYSERIA (nauczyciel, który dobrze rozplanowuje i organizuje lekcję)

Nagrodę otrzymał Pan Mateusz Zapolski.

10. KOSTIUMY I CHARAKTERYZACJA (nauczyciel, nauczycielka, która zna się na modzie)

Nagrodę otrzymała Pani Beata Mazur.

11. MONTAŻ (nauczyciel superorganizator nie tylko podczas lekcji)

Nagrodę otrzymała Pani Joanna Konara.

12. AKTOR/AKTORKA DRUGOPLANOWA (osoba niebędąca nauczycielem, a odgrywająca równie ważną rolę w życiu szkoły)

Nagrodę otrzymał Pan Janusz Torzecki.

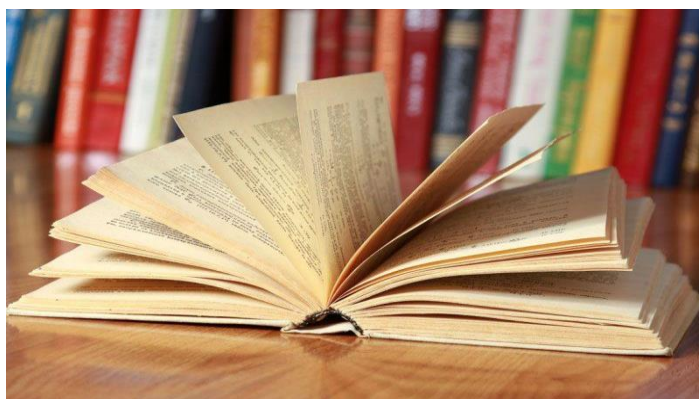
13. CAŁOKSZTAŁT TWÓRCZOŚCI (najbardziej lubiany nauczyciel/nauczycielka)

Nagrodę otrzymała Pani Marta Nowak.

W trakcie gali pojawiały się różne muzyczne występy. Uroczystość zakończyła Pani Dyrektor – Alicja Trybus.

GRATULUJEMY WSZYSTKIM NAUCZYCIELOM!

WARTO PRZECZYTAĆ TĘ KSIĄŻKĘ

Dorota Terakowska „Tam, gdzie spadają anioły”

„...oni mnie nie lubią. Nie szkodzi. Kiedyś spotkam kogoś, kto będzie mnie lubił, nawet, gdy nie będę się o to starać. Gdy ktoś cię lubi, bo się starasz, to nie lubi cię takiej, jaką jesteś. Lubi nieprawdę o tobie...”

„Tam gdzie spadają Anioły” Doroty Terakowskiej otrzymała tytuł „Książka Roku 1999” od polskiej sekcji IBBY.

Na początku książki poznajemy głównych bohaterów: Ewę, jej rodziców - Annę i Jana oraz babcię. Anna i Jan są zabieganym i zapracowanym małżeństwem. Mężczyzna jest zwolennikiem wirtualnego życia, któremu całkowicie się poświęca – nie wyobraża sobie dnia bez śledzenia konwersacji na forach czy sprawdzania informacji w Internecie. Natomiast kobieta jest artystką - poświęca się całkowicie sztuce. Anna i Jan mają córkę - Ewę, której nie poświęcają wystarczająco dużo czasu. Małżeństwo nie potrafi opiekować się dzieckiem -

zapominają o obiedzie dla niej, nie rozmawiają i nie spędzają z nią czasu. Babcia Ewy to jedyna osoba, która umie przypilnować i rozmawiać z ich córką. Pięcioletnia Ewa, która nie ma towarzystwa innych dzieci, ma nad wyraz dojrzałe podejście do różnych spraw. Jednakże pewnego dnia dziecięca ciekawość bierze górę nad dojrzałością i od tego czasu w życiu tej rodziny wszystko się zmienia.

Wkrótce poznamy dobrego Anioła – Ave, który przegrał krwawą walkę ze swoim złym bliźniakiem – Veą. Zły Anioł w trakcie szamotaniny wyrwał Ave’mu pióra, przez co ten stracił swoje nadprzyrodzone moce i spadł na ziemię. Podczas czytania możemy dowiedzieć się wielu rzeczy o Aniołach, między innymi, że:

~ Anioły mieszkają w niebie, na drabinie, dążąc do Światłości.

~ Starsze Anioły zamieszkują wyższe szczeble drabiny – im wyższy szabel drabiny, tym większe doświadczenie Anioła.

~ Anioły mogą mieć wielu podopiecznych, ale człowiek może mieć tylko jednego Anioła Stróża.

~ „Rozmowa Anioła z człowiekiem daje się słyszeć tak głośno jak rozmowa człowieka z człowiekiem, nie jest jednak słyszalna dla innych, co stoją obok, lecz tylko dla tego jednego, z którym jest prowadzona...”

~ Anioły mogą przybierać zarówno płęć męską, jak i żeńską.

~ Śmierć u Anioła oznacza rozproszenie się w Mroku.

Gdy Ave trafia na ziemię, z dnia na dzień jego stan się pogarsza, co miało związek ze zdrowiem Ewy. Okazuje się, że każdy człowiek ma swojego Anioła Stróża – akurat Ave jest Aniołem Ewy. Od kiedy Anioł był zmuszony zamieszkać na ziemi, dziewczynce przytrafiały się przykre rzeczy. Gdy Ave słabnął – Ewie również się pogarszało. Gdy zdawało się, że zły los opuścił Ewę, jej mama zaczęła przeczuwać czyhające zło. Jak się okazało, dziewczynka zachorowała na nieuleczalną odmianę białaczki. Aby wyzdrowieć, musi najpierw pomóc Aniołowi, by ten mógł pomóc jej.

Książka skłania czytelnika do refleksji. Porusza problemy, których w życiu codziennym nie zauważamy. W trakcie jej lektury spotykamy dziewczynkę o olbrzymiej wrażliwości i cierpliwości, która dorasta we współczesnej rodzinie, w której rodzice spełniają się zawodowo, przekazują obowiązek wychowania córki na mieszkającą w pobliżu babcię. Wspaniale została ukazana przemiana człowieka – wszystkie wydarzenia zmuszają rodziców do zmiany ich nastawienia do życia oraz sposobu myślenia. Budzą się w nich uczucia i emocje, jakich wcześniej nie odczuwali.

Autorka podkreśla, że w życiu współistnieją ze sobą cierpienie i śmierć, egoizmu i siła uczuć. W życiu bohaterów wkracza świat aniołów – tych dobrych i tych złych.

Myślę, że książka jest skierowana do czytelników nieco starszych - nie oznacza to jednak, że młodszy nie mogą po nią sięgnąć. Są w niej trudne do zrozumienia wątki, które należałoby głęboko przemyśleć, dlatego też zachęcam, aby w te długie, jesienne wieczory zanurzyć się w tej poruszającej lekturze.

KĄCIK SPORTOWY

Nasi sportowcy obronili tytuł mistrzów świata

Przez ostatni miesiąc we Włoszech i Bułgarii odbywały się Mistrzostwa Świata w piłce siatkowej mężczyzn. Nasza reprezentacja musiała pokazać się z jak najlepszej strony, gdyż parę lat temu wygraliśmy ten turniej i zostaliśmy mistrzami świata. Po bardzo dobrych meczach dostaliśmy się do finału, gdzie mieliśmy zmierzyć się z reprezentacją Brazylii. Gra była bardzo wyrównana, ale dzięki dobremu przygotowaniu i skupieniu naszych zawodników udało nam się wygrać 3 : 0 i obronić tytuł Mistrzów Świata!

Gratulujemy naszej reprezentacji i życzymy jak najwięcej sukcesów.

ZDROWOTNE SŁÓWKA

Karolina

LISTOPAD to miesiąc podczas którego często się przeziębiamy i cierpimy na inne problemy zdrowotne. Na taką okoliczność proponuję kilka przydatnych zwrotów – oby się, jednak, nie przydały.

problems with health - problemy zdrowotne
cold - przeziębienie
flu - grypa
pneumonia - zapalenie płuc
sore throat - ból gardła
sore – bolesny, obolały
headache - ból głowy
feel dizzy – mieć zawroty głowy
painful joints - bolące stawy
broken leg - złamana noga
rash - wysypka
depression - depresja
weak – słaby
What's the matter? - co ci dolega?
I'm not feeling well - źle się czuję
I feel ill - czuję, że jestem chory
I feel sick - niedobrze mi
I've cut myself - skaleczyłem się
I've got a headache - boli mnie głowa
I've got flu - mam grypę
I've got a pain in my ... - boli mnie ...
I've got a fever - mam gorączkę

I have a horrible headache - mam okropny ból głowy
I'm sneezing - kicham
Last time I have lost my appetite - ostatnimi czasy straciłem apetyt
I feel anxious - czuję się poddenerwowany

relieve pain – uśmierzyć ból
antibiotics - antybiotyki
pain killer - środek przeciwbólowy
aspirin - aspiryna
plaster - gips, plaster
bandage - bandaż
ointment - maść
surgery - zabieg chirurgiczny

prescription – recepta
sick note – zwolnienie lekarskie

CZAS NA MODĘ

Dress code – rzecz, z którą każdy na co dzień się spotyka. Ten zbiór zasad dotyczący odpowiedniego dopasowania ubioru do sytuacji i jest jednym z elementów savoir-viver'u. Ale czy naprawdę go znamy? Czy potrafimy go stosować w życiu codziennym?

Zosia

Obowiązują różne zasady przy różnych okazjach, ale można wyróżnić kilka z nich, które dotyczą każdego w codziennych sytuacjach i to im właśnie poświęcony jest ten artykuł.

HARMONIA

Wszystko powinno być ze sobą spójne, w jednym stylu. Nie powinno być za dużo wzorów, maksymalnie jeden element w całym stroju. Np. kiedy zakładamy bluzkę w paski, dół powinien być gładki, najlepiej dopasowany kolorystycznie do niej lub barwy neutralnej.

PROSTOTA I MINIMALIZM

Ubiór powinien być w stonowanej kolorystyce, a biżuteria mała i delikatna. Najbezpieczniejszymi kolorami będą granaty, beże oraz barwy neutralne, czyli

czern, biel i szarości. Należy jednak uważać z kolorami takimi jak czerwień czy wyraziste róże, ponieważ bardzo zwracają na nas uwagę i w sytuacjach bardziej oficjalnych możemy od razu zrobić złe pierwsze wrażenie.

DOPASOWANIE DO FIGURY

Należy świadomie dobrać ubrania do sylwetki. Dzięki odpowiedniemu dopasowaniu możemy podkreślić nasze atuty i zakryć niektóre mankamenty. Np. zakładając buty na wysokim obcasie optycznie wydłużamy i wyszczuplamy nogi.

ELEGANCJA I SCHLUDNOŚĆ

Strój powinien być zawsze czysty i wyprasowany. Najlepiej, gdy używamy materiałów nie gniotących się.

Te ogólne zasady mają zastosowanie niezależnie od okazji – czy to do pracy, do szkoły, na oficjalne przyjęcie, czy też imprezę ze znajomymi. Są uniwersalne.

Mikołaj

Jak można stracić na wadze?
kupić wagę za 50 zł, a sprzedać za dychę.

Po co kotu telefon?
- Żeby miau.

Jaki jest szczyt głupoty?
Wydać ostatnie pieniądze na portfel.

Co robić, żeby czas szybciej leciał?
Wyrzucić zegar przez okno.

Co wspólnego ma łyżka z jesienią?
Je się nią.

Nauczyciel napisał na tablicy wzór chemiczny:

- Jasiu, co ten wzór oznacza?
- To jest... ojej, mam to na końcu języka...
- dziecko, wypluj to natychmiast, bo to kwas siarkowy!

W jaki sposób student sprząta?

Włącza odkurzacza, a roztacza umierają ze zdziwienia.

**Redakcja: Zosia Bukowska, Agata Kasperkowiak, Aleksandra Lange,
Zuzanna Lange, Mikołaj Miedziak, Julia Piątek, Karolina Walkowiak**

Opiekun: Wiesława Szubarga
